

การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ เพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น

Learning Management on Sex Education using Love Model for Reducing Risk Sexual Behaviors to Adolescents

สุพรรณษา สงฉิม* เอ็มอัชมา วัฒนบุรณนธ์ วัลลภ ใจดี วลัย อิศรางกูร ณ อยุธยา เสาวนีย์ ทองนพคุณ

Supansa Songchim* Aimutcha Wattanaburanon Wanlop Jaidee Walai Isarankura Na Ayudhaya Saowanee Thongnopakun

มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี ประเทศไทย 20131

Burapha University ChonBuri Thailand 20131

บทคัดย่อ

การวิจัยกึ่งทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพศศึกษาก่อนและหลังทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม 2.เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังทดลอง และ 3.เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังทดลอง และหลังทดลอง 4 สัปดาห์ในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพศศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เลือกแบบเจาะจง 70 คน กลุ่มทดลอง 35 คน และ กลุ่มควบคุม 35 คน กลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ 8 ครั้ง ที่มีเนื้อหาเรื่องการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และเรื่องเพศศึกษา ใช้ประเมินจากแบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพศศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, One-way ANOVA และLSD ผลการวิจัย 1) หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี และดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) หลังทดลอง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพศศึกษา สูงกว่าก่อนทดลอง และสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพศศึกษา ไม่แตกต่างกับหลังการทดลอง

คำสำคัญ : โมเดลเลิฟ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ วัยรุ่น

Abstract

This quasi-experimental research aimed to 1.) compare the mean scores of the sexual risk behaviors and the learning achievement before and after treatment between the experimental group and the controlled group 2.) compare the mean scores of the experimental group and the controlled group before and after treatment and 3.) compares the difference of the mean scores of the experimental group before and after treatment and 4 weeks after treatment in sexual risk behaviors and learning achievement in sex education The sample was selected by the purposive sampling method consisting of 70 grade 7 students 1: an experimental group of 35 students and a controlled group of 35 students. The experimental group received 8 sex education learning management by using LOVE Model. The sexual risk behaviors test and the sex education learning achievement test Were employed. The data obtained were analyzed by using frequency, Standard Deviation,

Corresponding Author: *E-mail:Susong2@rpu.ac.th

วันที่รับ (received) 8 มี.ค. 2563 วันที่แก้ไขเสร็จ (revised) 8 ก.ย. 2563 วันที่ตอบรับ (accepted) 9 พ.ย. 2563

t-test, One-way ANOVA and LSD. The findings were as follows: 1.) After treatment, the experimental group had the high mean score of sexual risk behaviors and were better than the control group in statistically significant at .05. level 2.) After treatment, the experimental group had the higher mean score of learning achievement in sex education than before treatment and were higher than the control group in statistically significant at .05. level 3.) The mean scores of sex risk behaviors and learning achievement in sex education were not different between 4 weeks after treatment and after treatment.

Keywords: Love Model. Sex risk behaviors, Adolescence

บทนำ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นไทยในปัจจุบันเป็นปัญหาที่มีแนวโน้มทวีความรุนแรงและกระจายตัวในวงกว้างมากขึ้น ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีและความสะดวกสบายในการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ นักเรียนในช่วงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นกลุ่มวัยที่ได้รับผลกระทบในการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้นักเรียนกลุ่มนี้เป็นวัยที่อยากรู้อยากลองสิ่งใหม่ ๆ แต่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ จนทำให้เกิดการกระทำที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ เช่น การลอกเลียนแบบ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การมีวามสุขทางเพศ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนเป็นวัยที่มีความต้องการและแรงขับทางเพศสูงอันเป็นเหตุให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรนั้นก่อให้เกิดปัญหา เช่น โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร เนื่องจากวัยรุ่นยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ในปี พ.ศ. 2560 พบว่าแม่คลอดบุตรที่มีอายุ 10-19 ปี มีอัตราการร้อยละ 16.5 เมื่อเปรียบเทียบกับ ปี พ.ศ. 2550 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1^{1,2,3} ในปี พ.ศ. 2560 พบว่าแม่คลอดบุตรทั้งหมด 656,571 ราย เป็นการคลอดที่เกิดจากนักเรียนหญิงอายุระหว่าง 15-19 ปี จำนวน 84,578 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.9 เฉลี่ยวันละ 225 ราย⁴

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551⁵ ได้มีการระบุสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนว่า นักเรียนต้องมีความสามารถในการแก้ไขปัญหา คือนำความรู้มาใช้ในการแก้ไขปัญหา สามารถตัดสินใจโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตการใช้ชีวิตในสังคมร่วมกับผู้อื่น รวมถึงการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ไม่พึงประสงค์ ที่อาจส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

เมื่อพิจารณารูปแบบการจัดการเรียนรู้ “โมเดลเลิฟ” (Love Model)⁶ โมเดลเลิฟเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในด้านความคิด ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดีตลอดจนการเป็นผู้ที่มีคุณธรรม เพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้กับนักเรียนในด้านความดี ความจริงและความรู้ปฏิบัติ ที่ประกอบด้วยการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเรียนรู้ (Learning หรือ L) ขั้นเปิดใจ (Openness หรือ O) ขั้นเห็นคุณค่า (Value หรือ V) และขั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence หรือ E) โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ซึ่งการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟจะช่วยให้เด็กได้มีโอกาสเรียนรู้ด้วยใจอย่างใคร่ครวญ ตระหนักรู้ในตนเอง มีความรักความเมตตาต่อบุคคลและสรรพสิ่งรอบข้าง อันจะส่งผลต่อการพัฒนาทั้งด้านจิตใจและปัญญา รวมทั้งความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ซึ่งครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา สามารถนำโมเดลเลิฟไปใช้เป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขศึกษา สุขภาพและชีวิตเพื่อให้นักเรียนมี “คุณธรรมนำความรู้” สู่การปฏิบัติ อันจะส่งผลต่อการมี คุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป นอกจากนี้ ควรนำไปศึกษาวิจัยในทุกระดับการศึกษา

จากสถานการณ์ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศดังกล่าว ย่อมสะท้อนให้เห็นถึงการจัดระบบการศึกษาหรือ การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาที่ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรซึ่งความรู้ ความเข้าใจ ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศโดยตรง และสืบเนื่องจากการที่นักเรียนต้องมี ความรู้ ความเข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครอง เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิตตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาในเรื่องการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลด พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นซึ่งเป็นแนวทาง ให้แก่ครูผู้สอน ในการจัดกิจกรรม ตามแนวคิดโมเดลเลิฟที่ สามารถลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ เพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นโดย

1. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเพศศึกษา ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

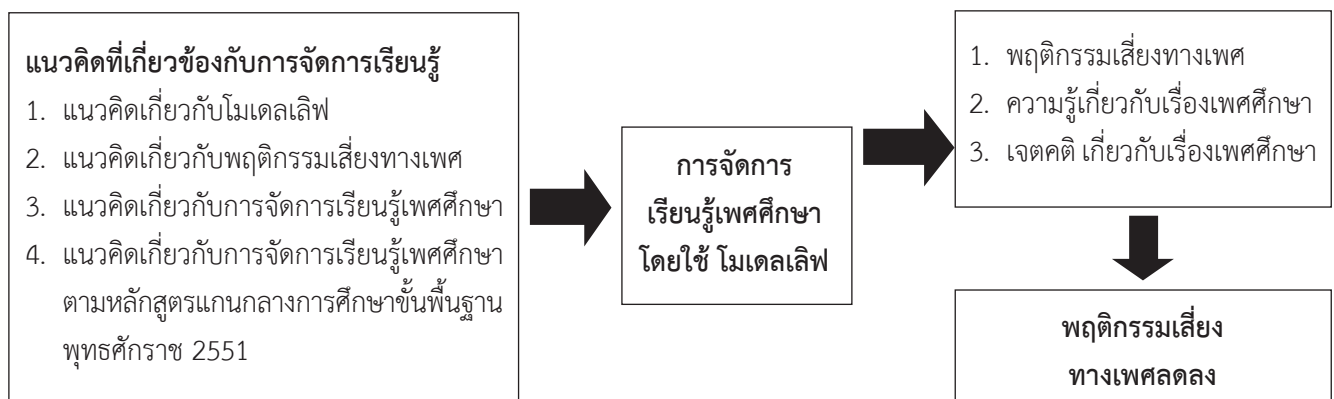
2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเพศศึกษา

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนภายในกลุ่มทดลอง ก่อนทดลอง หลังทดลอง และหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเพศศึกษา

คำถามงานวิจัย

1. กิจกรรมจากโมเดลเลิฟมีผลทำให้คะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองแตกต่างกับกลุ่มควบคุมหรือไม่

กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) มีกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาด้วยวิธีปกติ มีการเก็บข้อมูลก่อนทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ

2. กิจกรรมจากโมเดลเลิฟมีผลทำให้คะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของกลุ่มทดลอง หลังทดลอง 4 สัปดาห์ แตกต่างกับหลังทดลองหรือไม่

สมมุติฐาน

1. ก่อนการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่มีความแตกต่างกัน

2. หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ำกว่ากลุ่มควบคุม แต่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม

3. ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษา ไม่แตกต่างกัน

4. ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษา ของกลุ่มทดลอง หลังการทดลองและหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ไม่มีความแตกต่างกัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 มี 44 โรงเรียน นักเรียนจำนวน 7,064 คน

กลุ่มตัวอย่าง

เลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งเพศชายและเพศหญิงที่กำลังศึกษาในชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยใช้วิธีการจับฉลากเลือก จำนวน 2 ห้อง ขนาดกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยยึดหลักการกำหนดตัวอย่างที่เหมาะสมกับการวิจัยทั้งหมด⁷ โดยอย่างน้อยที่สุดควรมีจำนวน 30 คน โดยแต่ละกลุ่มควรมีไม่ต่ำกว่า 15 คน ในการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มทดลอง 35 คน กลุ่มควบคุม 35 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 70 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ จำนวน 8 เนื้อหา

เนื้อหาที่ 1 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

เนื้อหาที่ 2 ผลกระทบจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

เนื้อหาที่ 3 พัฒนาการทางเพศและสุขอนามัยทางเพศ

เนื้อหาที่ 4 ความเชื่อที่ผิดในเรื่องเพศ/การเข้าใจความต้องการของเพศตรงข้าม

เนื้อหาที่ 5 การรู้เท่าทันอารมณ์ทางเพศ

เนื้อหาที่ 6 การรู้เท่าทันสื่อ/การใช้สื่อให้เกิดประโยชน์ ทางเพศ

เนื้อหาที่ 7 ทักษะการปฏิเสธ/การเจรจาและการต่อรองในเรื่องเพศ

เนื้อหาที่ 8 การป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

2. แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบของแบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเป็นแบบประเมินค่าของลิเคิร์ท 4 อันดับ⁸ จำนวน 15 ข้อ

3. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งประกอบด้วย แบบวัดความรู้ และแบบวัดเจตคติ เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา

แบบวัดความรู้เรื่องเพศ จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด เลือกตอบ (Multiple Choice) แบบ 4 ตัวเลือก โดยสร้างแบบทดสอบความรู้ที่ครอบคลุมเนื้อหาในเรื่องการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์

สังคม และสติปัญญาในวัยรุ่น ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในเรื่องเพศ (ครอบครัว วัฒนธรรม เพื่อน สื่อ) ปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ ในวัยรุ่น โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ การตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การคุมกำเนิด การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร (ทักษะชีวิตในการป้องกันตนเอง เรื่องเพศ) การวางตัวต่อเพศตรงข้าม ปัญหาทางเพศ และแนวทางการแก้ไขปัญหาทางเพศ โดยผู้ตอบต้องเลือกคำตอบเดียวใน 4 ตัวเลือก คำตอบที่ถูกต้องมีค่าเท่ากับ 1 คะแนน คำตอบที่ผิดมีค่าเท่ากับ 0 คะแนน

แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบสอบถามระดับความคิดเห็น โดยให้นักเรียนระบุระดับความคิดเห็นที่แท้จริงของตนเอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อพิจารณาแก้ไขข้อคำถามเพื่อความเหมาะสมและความชัดเจนของภาษาที่ใช้ และพิจารณาความสอดคล้องของสาระคำถาม ความถูกต้องของขอบเขตเนื้อหา ได้คะแนนดังนี้ แบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 0.6 แบบวัดความรู้เรื่องเพศศึกษา 0.93 แบบวัดเจตคติเรื่องเพศศึกษา 0.79

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย รหัส IRB 024/2562 ลงวันที่ 1 พฤศจิกายน 2562

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้เพศศึกษา โดยประยุกต์ใช้โมเดลเลิฟ เพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น” ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย เพศ อายุ ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับในการมาโรงเรียน สภาพครอบครัวของนักเรียน การพักอาศัย เพื่อนสนิท ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พฤติกรรมการสูบบุหรี่ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ของนักเรียน ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังทดลอง 4 สัปดาห์ ของกลุ่มทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย เพศ อายุ ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับ ในการมาโรงเรียน สภาพครอบครัวของนักเรียน การพักอาศัย เพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พฤติกรรมการสูบบุหรี่ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

นักเรียนกลุ่มทดลองมีเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มากกว่ากลุ่มควบคุม โดยมีนักเรียนที่มีเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในกลุ่มทดลอง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ส่วนในกลุ่มควบคุมพบนักเรียนที่มีเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 5.7 ในข้อมูลพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีจำนวนเท่ากันคือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 ในกลุ่มทดลอง พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ มีจำนวนมากกว่ากลุ่มควบคุม โดยที่กลุ่มทดลองมีนักเรียนที่มีพฤติกรรมดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 22

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา)ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ของทั้งนักเรียนทั้งสองกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยของคะแนน พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ไม่แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนหลังการทดลอง พบว่า

หลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ น้อยกว่าประมาณ -14.85 คะแนน (95% CI : 17.74, -11.97) มีค่าคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อยกว่าประมาณ 11.97 ถึง 17.74 ที่มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95

หลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เรื่องเพศแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษามากกว่าประมาณ 6.60 คะแนน (95% CI : 5.39, 7.80) มีค่าคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษามากกว่าประมาณ 5.39 ถึง 7.80 ที่มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95

หลังการทดลอง 1 สัปดาห์ นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา แตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษามากกว่าประมาณ 10.08 คะแนน (95% CI : 7.14, 13.02) มีค่าคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษามากกว่าประมาณ 5.714 ถึง 13.02 ที่มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ของนักเรียน ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังทดลอง 4 สัปดาห์ ของกลุ่มทดลอง

เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ของนักเรียน ของกลุ่มควบคุม พบว่า

หลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แตกต่างจากก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ น้อยกว่าประมาณ -22.77 คะแนน (95% CI : -11.16, -5.29) มีค่าคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ น้อยกว่าประมาณ 5.29 ถึง 11.16 ที่มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95

หลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มควบคุมค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษา แตกต่างจากก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษามากกว่าประมาณ 1.80 คะแนน (95% CI : -0.52, -3.07) มีค่าคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษามากกว่าประมาณ 0.52 ถึง 3.07 ที่มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95

หลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาไม่แตกต่างจากก่อนทดลอง

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง (n = 35)

	n	$\bar{X}$ (s.d.)	F	p-value	$\Delta\bar{X}$ (95% CI)
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ			266.93	0.000	
ก่อนการทดลอง	35	46.08 (4.29)		0.000	22.77 (20.53, 25.00)
หลังการทดลอง	35	23.31 (5.18)		0.705	-0.42 (-2.66, 1.80)
หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	35	23.74 (4.62)		0.000	-22.34 (-24.57, -20.10)
ความรู้เรื่องเพศศึกษา			235.03	0.000	
ก่อนการทดลอง	35	8.88 (3.04)		0.000	-9.88 (-10.90, -8.86)
หลังการทดลอง	35	18.77 (1.35)		0.319	0.514 (-0.50, 1.53)
หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	35	18.25 (1.65)		0.000	9.37 (8.35, 10.38)
เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา			66.43	0.000	
ก่อนการทดลอง	35	44.37 (6.74)		0.000	-13.42 (-16.00, -10.85)
หลังการทดลอง	35	57.80 (4.98)		0.443	1.00 (-1.57, 3.57)
หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	35	56.99 (4.25)		0.000	12.42 (9.85, 15.00)

* p < .05

จากตารางที่ 4 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ก่อนทดลองและหลังทดลอง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนทดลองมีค่าคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากกว่าหลังทดลอง 22.77 (95% CI = 20.53, 25.00) มีค่าคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากกว่าประมาณ 20.53 ถึง 25.00 ที่มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หลังทดลอง และหลังทดลอง 4 สัปดาห์มีคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไม่แตกต่างกัน

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ก่อนทดลองและหลังทดลอง 4 สัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยคะแนน พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่าง

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยหลังทดลอง 4 สัปดาห์มี ค่าคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อยกว่า ก่อนการทดลอง -22.34 (95% CI = -24.57,-20.10) มีค่าคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ น้อยกว่าประมาณ 20.10 ถึง 24.57 ที่มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ความรู้เรื่องเพศศึกษา

ความรู้เรื่องเพศศึกษา ก่อนทดลองและหลังทดลอง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เรื่อง เพศศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนทดลองมีค่าคะแนนความรู้เรื่อง เพศศึกษา น้อยกว่าหลังทดลอง -9.88 (95% CI = -10.90, -8.86) มีค่าคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษา น้อยกว่าประมาณ 8.86ถึง 10.90 ที่มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ความรู้เรื่องเพศศึกษา หลังทดลอง และหลังทดลอง 4 สัปดาห์ มีคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

ความรู้เรื่องเพศศึกษา ก่อนทดลองและหลังทดลอง 4 สัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังทดลอง 4 สัปดาห์ มีค่าคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษา มากกว่าก่อนการทดลอง 9.37 (8.35, 10.38) (95% CI = 8.35, 10.38) มีค่าคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษา มากกว่าประมาณ 8.35 ถึง 10.38 ที่มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95

เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา

เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ก่อนทดลองและหลังทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลองมีค่าคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา มากกว่าก่อนการทดลอง -13.42 (95% CI = -16.00, -10.85) มีค่าคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาน้อยกว่าประมาณ 10.85 ถึง 16.00 ที่มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95

เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา หลังทดลอง และหลังทดลอง 4 สัปดาห์ มีคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ไม่แตกต่างกัน

เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังทดลอง 4 สัปดาห์ มีค่าคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา มากกว่าก่อนทดลอง 12.42 (95% CI = 9.85, 15.00) มีค่าคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา มากกว่าประมาณ 9.85 ถึง 15.00 ที่มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95

การอภิปรายผลการวิจัย

นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง นักเรียนมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศลดลง จากก่อนการทดลอง และแตกต่างจากกลุ่มควบคุม นักเรียนกลุ่มทดลองมีความรู้เรื่องเพศ และเจตคติเรื่องเพศ เพิ่มขึ้นหลังการทดลอง และแตกต่างจากกลุ่มควบคุม พฤติกรรมทางเพศที่ลดลง ความรู้เรื่องเพศ และเจตคติเรื่องเพศที่เพิ่มขึ้น เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อ 1 และข้อ 2 และสอดคล้องกับสมมติฐาน

หลังทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองสามารถป้องกันตนเองจากพฤติกรรมที่ส่งผลให้เกิดความเสี่ยงทางเพศได้ดีกว่ากลุ่มควบคุมรวมถึงการมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาที่เหมาะสมกับวัย ความรู้ที่ได้ส่งผลให้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ลดลง และการมีเจตคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศเพื่อให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้อง ทั้งนี้เนื่องจากโมเดลเลิฟ ช่วยให้นักเรียนรู้จักตนเอง เห็นคุณค่าของผู้อื่น รู้จักเรื่องคุณค่า ความดี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยที่^๑ ได้วิจัยพัฒนาโมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้กับนิสิตระดับอุดมศึกษา และนำโมเดลเลิฟไปใช้เพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในรายวิชาการมรณศึกษา เพศศึกษา และสวัสดิศึกษา ที่พบว่า โมเดลเลิฟเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้รูปแบบใหม่ที่มีคุณภาพสามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้รับการสร้างเสริมให้มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ สูงขึ้น ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากผู้เรียนกลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ผู้วิจัยออกแบบตามหลักการจัดการเรียนรู้ของโมเดลเลิฟ โดยได้รับการตรวจสอบคุณภาพจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ และผ่านเกณฑ์การสร้างเครื่องมือวิจัย พบว่านักเรียนที่มีเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศในเชิงลบจะเป็นผู้ที่มีความพร้อมในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูง ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าทัศนคติมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน โดยนักเรียนที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศในเชิงลบจะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูง¹⁰

นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น หลังทดลอง และหลังทดลอง 4 สัปดาห์ มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศลดลง มีความรู้เรื่องเพศ และเจตคติที่เพิ่มขึ้น ยังคงอยู่ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อ 3 และสอดคล้องตามสมมติฐาน

อาจสืบเนื่องมาจาก การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ให้นักเรียนกลุ่มทดลองโดย จัดกิจกรรม 8 กิจกรรม ได้แก่ 1) พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 2) ผลกระทบจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 3) พัฒนาการทางเพศและสุขอนามัยทางเพศ 4) ความเชื่อที่ผิดในเรื่องเพศ/การเข้าใจความต้องการของเพศตรงข้าม 5) การรู้เท่าทันอารมณ์ทางเพศ 6) การรู้เท่าทันสื่อ/การใช้สื่อให้เกิดประโยชน์ ทางเพศ 7) ทักษะการปฏิเสธ/การเจรจาและการต่อรองในเรื่องเพศ 8) การป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ทำให้นักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงลดลงอย่างเห็นได้ชัด ทำให้เกิดการเรียนรู้ให้เกิดความรู้ และเจตคติที่ดีในเรื่องเพศ ส่งผลต่อการรู้จักป้องกันตนเอง จากพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดปัญหาทางเพศ^๑ กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ คาดว่าผู้เรียนจะนำความรู้ไปปฏิบัติจริงหรือมีแนวโน้มว่าจะนำไปความรู้ไปปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งไม่ใช่เพียงแต่มีความรู้เท่านั้น แต่ต้องนำความรู้ไปปฏิบัติจริงด้วย

ดังแนวคิดของ¹¹ ที่เคยกล่าวไว้ว่า “Knowing is not enough, we must apply. Willing is not enough, we must do.” ดังนั้นอาจสืบเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ ช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากภายในแล้วส่งผลต่อการมีพฤติกรรม ภายนอก ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ที่เน้นพฤติกรรมภายในทำให้ผู้เรียนมีความ ตระหนักรู้ มีทัศนคติ เห็นคุณค่าของชีวิต เห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่นนำไปสู่การปฏิบัติในทางที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งเป็นพฤติกรรมภายนอกที่ดี

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1) ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ ผู้วิจัยต้องเลือกกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ให้ เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัยของนักเรียน ซึ่งไม่จำเป็นต้องใช้ทุกกิจกรรม ในทุกแผนการจัดการเรียนรู้

2) ครู/อาจารย์ระดับชั้นมัธยมศึกษา สามารถนำโมเดลเลิฟไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เรื่อง เพศศึกษา หรือ ในเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและการใช้ชีวิต เพื่อให้ นักเรียนมี “คุณธรรม ความรู้” สู่การปฏิบัติ ที่จะส่งผลต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป

3) ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพศศึกษา โดยใช้โมเดลเลิฟ ให้กับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ นำไปทดลองใช้ เพื่อได้ทราบถึงผลการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาที่มีสภาพแวดล้อม ที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1) ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟในหัวข้อการจัดการเรียนรู้ในเนื้อหาอื่น ๆ นอกเหนือจากเนื้อหาเรื่อง เพศศึกษา และในระดับชั้นอื่น ๆ

2) ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ ให้สอดคล้องกับการใช้ชีวิตประจำวันของนักเรียนในปัจจุบัน เช่นการใช้โซเชียลมีเดีย

References

1. Department of Disease Control. Sexual morbidity rates in teens and young people aged 15-24 year; 2010. (in Thai)

2. Department of Disease Control. Percentage of condom use and contraception using reliable methods; 2011. (in Thai)
3. Department of Disease Control. The average age of first sexual intercourse and sexual relations; 2017. (in Thai)
4. Department of mental Health. Smart Teen Love Say + Play. Bangkok :Uranus Group ; 2014. (in Thai)
5. Ministry of Education. Basic Education Core Curriculum B.E. 2008. Bangkok: Agricultural Cooperative Federation of Thailand. Limited ; 2008. (in Thai)
6. Aimutcha W. Development Research of LOVE MODEL for Enhancing Comprehensive Humanization : A Research Program for Higher Education Students. Bangkok:Faculty of Education Chulalongkorn University; 2018. (in Thai)
7. Polit D.F, Hungler B.P. Nursing Research Principles and Methods. Philadelphia PA, JB Lippincott ;1995.
8. Likert, R. A. Technique for the Measurement of Attitude. Archives Psychological 1995;(3) : 42-48.
9. Aimutcha W. A manual of Love Model application. model for enhancing comprehensive humanization. Bangkok: Odeon store; 2014. (in Thai)
10. Kaewwiengdach H. Factors Associated with Sexual Risk Behaviours Among Secondary School Students in Nakhon Phanom Province J Royal Thai Army Nurse. 1; 17 (3):77-168. (in Thai)
11. Davey, S. G. & Susser, E. Zena Stein. Mervyn Susser and epidemiology observation, causation and action : International Journal Epidemiology; 2002.